

<http://indymedia.be/en/node/26711> Kom op tegen kanker bossen succes in Brugge & Vlaanderen

<http://www.lef-online.be/cgi-bin/csvdb.cgi?db=reportages&rec=1206124576&display=record> jezelf een vraag stellen daarmee begint verzet & dan die vraag aan een ander stellen **Remco Campert**

opgedragen aan www.wittepion.be en www.ggf.be pro www.groenegordel.be en de bomspotters

gefluisterde toespraak tot een optocht

zeker, allen zijn zondig en ik beken
doch is de steen van een jongen
zo dodelijk als een bom?

zeker, we moeten met gebogen
hoofd voor de feiten staan:
wat het geheugen ons toont
is geen fraai verhaal

het komt op mededogen aan,
door de vingers zien en toch
met gestrekte vinger wijzen
waar de kraaien neerstrijken
waar de aarde ligt omgewoeld

en vragen waarom

waarom vertrekt de steen
uit een slinger, houdt geen wenende
moeder ze tegen, waarom zegent
een vader de jonge moordenaar?

zeker, we moeten onze schaduw
zien, desnoods in een koperen spiegel,
maar geen zwijgen zuivert onze naam:
we spreken omdat we weten

zeker, we hebben geen reden
om te galmen op een kathedr,
we kunnen alleen in een stoet
van kaarsen door het duister gaan

en weigeren toe te staan
hoe het duister als een zeemonster
zijn tentakels uitslaat en allen
meesleurt naar zijn bodem

weinig hebben we in te brengen misschien
maar weinig is meer dan gedogen
ook wie leert door de vingers te zien
behoudt nog twee verlichte ogen

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society

mon frère, mon semblable - Charles Baudelaire
een kaars als weerspiegeling van een fakkeltocht

broeder, mijn ongelijke,
geprezen zij het verschil:
wie wil zichzelf in dubbel
tenzij een leegte die zich in
een leegte herhaalt, zoekt niet
de volte steeds het wonder?

water moet op gesteente
stoten, licht zal door het
duister gaan: nader niet
tenzij je anders bent,
een land om te bevaren
op het kompas van verbazing

een vogel in het kreupelhout
die uitdaagt en zijn naam
laat raden, een rivier die
dagelijks zijn huid afwerpt,
wolk na wolk zijn toonsoort
wijzigt, een fuga van zon en water

ik noem je broeder, ongelijke,
zoals we samen op de uitkijk
vier voeten planten in de aarde,
uitlopen in duizelig ruisen -
en toch vaste voet aan vaste voet
schuiven we twee beelden:
in het water, op een oever

daartussen minstens een oceaan,
een lichaam in de ruimte en
beurtelings ben jij de volle maan,
op mijn beurt zal ik verdwijnen
en ergens zal een derde staan,
opzien in verwondering

broeder, laten we anders zijn,
alleen een dode kent zijn gelijke

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society

op water en brood

neem genoeg met genoeg

meer draag je mee
als een steen op je rug

genoeg is een mond
aan je oor, een hand
op je schouder: woorden
en vogels bij een open raam

het komt op richting aan:
feiten om aan te kijken
omhoog, omlaag en
vergeten, de povere muilezel
van je geheugen moet
vele heuvels over:
spaar zijn ruggengraat
spaar zijn poten

vul zijn draagtas met
broden om uit te delen
verhalen die de dag
zuiveren zoals men
voor een avondmaal
zijn hals en handen wast

neem genoeg met de nacht
zijn meesterwerk van fabels
zolang je droomt zal je
rijker zijn wanneer jouw
heimwee zal ontwaken

meer is een oog dat ziet
en jouw stappen telt
als een milde regen:
doorweek de gronden
van het afscheid, laat ze
bloemen dragen met jouw naam

dit is het leven, meer is er
niet aan dan het genoeg
van genoeg: water, een gebroken
brood is meer dan je vroeg

Staf De Wilde, Lappersfort Poets Society, www.ggf.be
GGF connecting PEOPLE (à la recherche du BOIS perdu)

<http://www.regiobrugge.be/lappersfortpoets.php>

Duurzaamheid omdat de toekomstige generaties ons dierbaar zijn...
SAMEN ZUURSTOF GEVEN AAN EEN DUURZAAM VLAANDEREN
Opdat het hart van de schildpad nooit ophoudt met slaan....